

Stanka in Matjaž Berce iz Dornberka

VINDOR JE IME, KI SVA GA MORALA VZLJUBITI

Uresničujeta sanje iz študentskih let – Zakaj samostojni podjetnik – Veliko zanimanje obiskovalcev za »vahtanje«

Začelo se je kar malo »po ameriško«. Ko je šel Matjaž leta 1990 študirat v Ljubljano, mu je oče pokazal dve cisterni vina v kleti rekoč: »To je tvoje, s tem zdaj gospodar.« »Posodi z vinom vred sta bili torej moji, s tem sem trgoval in se z izkupičkom šolal. Prvo leto nisem bil preveč spreten vinar, naslednje leto je bilo že veliko bolje, vino je bilo vse bolj kakovostno, kupčija pa je tudi kar cvetela,« se spominja zdaj 32-letni gospodar Matjaž Berce.

S Stanko sta bila sošolca že v osnovni šoli, med študijem pa sta postala par in tudi ona se tistih let živo spominja: »O vsem, kar je nastalo, sva sanjala že v Ljubljani. Z mojim možem je tako zanimivo živeti, kar naprej se pogovarjava o kmetiji. Tudi ideja o blagovni znamki, ki sva si jo zamislila, se je rodila v Ljubljani. Dve leti sva razmišljala o njenem imenu. Končno sva izbrala ime Vindor, kar je okrajšava za »vina Dorenberk«, lahko pa pomeni tudi še marsikaj drugega. V francoščini in italijanščini zveni to kot 'zlato vino', v angleščini kot 'vinska vrata' pa tudi kot 'zmaga', česar si navsezadnje v nekem smislu tudi želiva.«

Ne kmetija, grofija bo!

Po končani fakulteti sta se leta 1999 poročila in Matjaž se je do-

litrov vina, njihov cilj pa je pridelava sto tisoč litrov letno.

To so načrti glede pridelave. Kaj pa trženje? Sprva ni šlo gladko. Bili so trenutki, ko sta se spraševala, če ima vse skupaj sploh smisel. Matjaž je hodil naokoli, vino pa je ostajalo. Na srečo jih je reševal vinotoč, ki ga imajo v Logatcu. Letos pa se je odprlo: »Kamor grem po Sloveniji, je trg odprt. Lani sem bil 52-krat v Ljubljani. Zdaj so problem količine. Kot kakšna nagrada za trud preteklih let. Prepričali smo s kakovostjo. Ta je vedno višja. Poleg kakovostnih in vrhunskih vin ponujamo tudi dve penini in popolnoma nov izdelek – breskov liker. Naredila ga je Stanka, ki je po izobrazbi živilski tehnolog. Slednjega prodajamo pod blagovno znamko Roženplac, kakor se je imenoval grajski vrt tukajšnjega grofa. Likerju pa se utegne pod isto blagovno znamko prav kmalu pridružiti še kakšen drug izdelek iz breskev, kot je npr. marmelada, žganje ali kaj podobnega. Veste, ko sva še študirala, sem včasih rekel Stanki: 'Ne kmetijo, grofijo bomo naredili!'«

Kolikor vem, Slovenija nima izdelane davčne zakonodaje za grofije, Matjaž pa od letos deluje kot samostojni podjetnik. »Smo kmetija, ki se razvija, zato je smotno, da smo davčni zavezanci. Če bi bili to kot kmetija, ne bi imeli pravice do odku-

Na kmetiji seveda nista sama. Najprej naj omenim oba sinova – triletnega Miha in petnajst-mesečnega Miho, potem pa so tu še Matjaževi starši, oče Franc, ki prav tako kot Matjaž kmetuje, medtem ko je mama upokojenka, ter Matjaževa šoloobvezna sestra in brat, ki pa si že ureja lasten dom.

Mladi smo pač bolj ambiciozni

Čisto brez težav seveda ni šlo. »Mladi smo veliko bolj ambiciozni kot starejši in midva s Stanko sva očetu stvari kar nekako vzela iz rok. Dogovorjeno je bilo sicer takole: breskve za

konzum so moje, tiste za Fructal očetove, grozdje, ki gre v zadru-go, je njegovo, kar se prodaja kot vino, je moje. Toda zdaj sem prevzel praktično že vse. Oče gre letos v pokoj in se je s tem nekako sprijaznil. Sreča je, ker vse vlagamo v proizvodnjo. Ne zanimajo nas avtomobili, boljši traktorji ... To nam v življenju ni pomembno, to so sredstva, ki nam pomagajo priti do cilja. Tako pač gledamo na te stvari,« pravi Matjaž.

Vina iz hiše Berce prihajajo na trg pod blagovno znamko Vindor, ki smo jo že omenili. Čeprav sta jo mlada dva izbrala z veliko skrbjo, je trajalo kar precej časa, da so se nanjo navadili.

Kakovosten izdelek si zasluži primerno embalažo, zato sta Stanka in Matjaž to delo pravnostila oblikovalcem. Že tako imata pol-

Zgodba o čudovitem breskovem likerju se je začela v tem ubogem mikserčku, v katerem je Stanka zmiksala 600 kilogramov breskev.

»Nekdo nam je rekel, da jo moramo vzljubiti,« pove Stanka, Matjaž pa doda, da je žal šele takrat, ko je bila znamka že izbrana, ugotovil, kako staro je njihovo hišno ime: »Najprej smo menili, da je priimek prišel v Slovenijo v Napoleonovem času, torej okoli leta 1800. A v župnišču sem potem zasledil zapis, da so Berceti iz naše hiše tu že od leta 1610. Še kasneje pa se je odkrilo, da so imeli naši predniki že leta 1480 od takratne opatije v najemu vinograd. In to prav tistega, ki je danes v naši lasti. Iz takih korenin rastemo, a ker sva zdaj pač začela z znamko Vindor, naj tako tudi ostane.«

Bercetova načrtujeta dolgoročno. Kjer se kaj dogaja, povsod sta zraven. Na sejmih si ogledujeta, kaj koristnega bi lahko odkrila za domačo kmetijo. Tako sta pred leti dala pobudo, da v Dornberku obnovijo starodavni običaj, imenovan »vahtanje«. Pred vsemi svetimi so namreč vaščani hodili od klo-

sosedsko pomoč med letom. Otrokom so dajali koruzo, kostanj, tudi kruh, če so ga imeli. Martinovanja takrat v teh krajih niso poznali. V Dornberku pa se je ta običaj obdržal dlje. Otroci sicer niso več hodili po kostanj, moške pa so po nedeljski maši še zavili po kletih. In to navado zdaj predstavljajo tudi gostom od drugod. »Dopoldne jih peljemo na ogled Vipavske doline, Svete gore, grobnice Bourbonov, gradu v Rihenbergu ipd., po kosilu je na vrsti ogled Dorenberka z okolico, potem pa pokušanje od kleti do kleti. Na koncu je še zabavni program, kjer pevski zbor med drugim zapoje pesem od vahtanja ...« pove Stanka, Matjaž pa doda, da je ta praznik že močno prerasel to hišo: »Če vas letos praznika ne bo sprejela za svojega, sami ne bomo zmogli. Lani smo imeli na večerji 450 ljudi, celodnevni izlet, kosilo, to je veliko organizacije. Za tako ročjo treba stopiti skupaj.«